

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200471
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619200471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 01 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému R. A., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, XXX XX S., o zaplatenie 253,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/9/2019 -170 z 28. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 196,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 196,74 Eur od 26. 01. 2016 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 55,52% v lehote do 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia o výške trov konania (III. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 253,01 Eur spolu s úrokom vo výške 17,9% zo sumy 253,01 od 26. 01. 2019 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 253,01 Eur od 26. 01. 2019 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným na základe jeho žiadosti zo dňa 17. 07. 2015 uzavrel právny predchodca žalobcu, podnikajúci pod obchodným menom Sberbank Slovensko a. s., Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚčetactive2. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet IBAN č. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej len „účet“) a poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Predmetný účet bol vedený za odplatu vo výške podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Žalovaná istina 253,01 Eur, predstavovala rozdiel medzi všetkými bežnými a kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Banka umožňovala klientovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec zostatku na bežnom účte alebo nad rámec disponibilného zostatku úverového rámca. Žalovaný ako spotrebiteľ bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe informovaný výpismi z účtu, pričom sadzba pre prekročenie bola 17,9%. Žalobcom uplatňované poplatky vyplývajú z bodu 3.13 VOP, podľa ktorých bol klient povinný platiť poplatky za bankové služby a iné poplatky a odplaty súvisiace s poskytovaním bankových služieb podľa platného sadzobníka v deň poskytnutia služby alebo uskutočnenia spočítaného úkonu.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, a 4, § 53 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 100 ods. 1, 3, § 121 ods. 3, § 488, § 517 ods. 2, § 559 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 497, § 261 ods. 6 písm. d), § 708 ods. 1, 2, § 711 ods. 1, § 715 ods. 1, 2, zákona č. 513/1991 Obchodný zákonník, § 1 ods. 5, § 2 písm. a), b), f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 1 písm. a), § 2 ods. 1, 3 písm. a) a § 31 ods. 2, 4 a 5 písm. d) zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách (ďalej len „ZoPS“).

4. Okresný súd konštatoval, že v danom prípade bolo predmetom plnenia poskytovanie bežného účtu pre žalovaného a cenou plnenia boli poplatky spojené za vedenie účtu, ktoré v danom prípade boli vylúčené z posudzovania neprijateľnosti v súlade s § 53 ods. 1 OZ. Mal za nepochybné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 54 ods. 1 a 4 OZ. Vo vzťahu k povolenému prečerpaniu uviedol že toto nebolo medzi stranami sporu, resp. právnym predchodcom žalobcu reálne využité zo strany žalovaného a taktiež ani úverová zmluva. Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu sa preto sústredil na uplatnený nárok žalobcu, ktorý pozostával z poplatkov za vedenie účtu, ktoré boli uplatňované ako tzv. prekročenie podľa § 2 písm. f) ZoSÚ. Podľa názoru prvoinstančného súdu pre posudzovanie prekročenia je podstatná skutočnosť, že spotrebiteľ musí disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku t. j. musí dôjsť k dispozícii žalovaného ako spotrebiteľa len a len dispozičnými úkonmi žalovaného napr. jeho zadanými platobnými príkazmi, výberom finančných prostriedkov atď.. V prípade, ak žalobca vytvoril prekročenie tým, že započítal vyúčtovanie poplatky za vedenie účtu a zrážanie úrokov z takto vzniknutého záporného stavu účtu nad rámec zostatku na účte, bol takýto úkon podľa § 39 OZ neplatný pre rozpor so zákonom. Z tohto dôvodu právnym predchodcom žalobcu a žalobcom vyúčtované poplatky nemohli vytvárať prekročenie podľa § 2 písm. e) ZoSÚ a žalobca si tak nemohol z takto vytvoreného prekročenia účtovať úroky omeškania vo výške 17,9% a mohol si uplatniť len zákonný úrok. Okresný súd mal za to, že nie je dôvodné žalobcovi priznať všetky vyúčtované úroky v celkovej sume 50,28 Eur, ktoré si účtoval z titulu prekročenia. Zároveň mu s ohľadom na premičanie nepriznal poplatok za vedenie účtu vyúčtovaný 31. 12. 2015, keďže žaloba bola podaná 28. 01. 2019. Súd prvej inštancie na základe uvedeného tak priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 196,74 Eur (253,01 Eur - 50,28 Eur - 5,99 Eur). Zároveň mu priznal aj príslušenstvo v zákonom stanovenej výške 5,05% odo dňa 26. 01. 2019.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, pričom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania podľa zásady úspechu, ktorá bola u žalobcu v rozsahu 55,52%.

6. V zákonnej lehote podal proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 196,74 Eur spolu s príslušenstvom (I. výrok) a závislému výroku o trovách konania (II. výrok) odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“). Navrhol rozsudok v odvolaní napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu v odvolaní napadnutej časti vo veci samej zamietnuť. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

7. V odvolaní uviedol, že dňa 17. 07. 2015 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu (Sberbank Slovensko, a. s.) rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Dôvodom uzavretia tejto zmluvy bolo, že žalovaný čerpal úver, ktorý bol podmienený tým, že musel byť klientom právneho predchodcu žalobcu. Bežný účet využíval len na splatenie úveru, ktorý v priebehu roka 2016 splatil. Konštatoval, že zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pričom účtované poplatky neboli obsahom zmluvných dojednaní a jeho povinnosti platiť akékoľvek poplatky. Ustanovenie o poplatkoch obsiahnuté v VOP a Sadzobníku poplatkov a služieb, na ktorý zmluva odkazuje nemožno podľa názoru žalobcu považovať za individuálne dojednané. V tomto smere citoval ust. § 53 ods. 4 písm. t) a v) OZ. Záverom citoval z rozhodnutí Okresného súdu Trnava sp. zn. 22Csp/145/2014 zo dňa 06. 04. 2018 a naňho nadväzujúceho potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/162/2018 zo dňa 21. 01. 2019, s ktorými závermi sa stotožnil.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Vo vzťahu k námietke žalovaného o absencii zmluvného dojednania o povinnosti platiť akékoľvek poplatky poukázal na ust. § 31 ods. 2, 4 a ods.

5 písm. d) zákona o platobných službách, podľa ktorého zákon výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Poukázal na rozhodnutie ESD vo veci C - 42/15 z 09. 11. 2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bíroová. Poukázal na to, že VOP a sadzobník poplatkov sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Ak žalobca nesúhlasil s podmienkami nemusel zmluvu podpísať. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/190/2018 zo dňa 15. 11. 2018 a 5Co/241/2018 zo dňa 11. 12. 2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/197/2018 zo dňa 31. 07. 2019 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017 zo dňa 14. 05. 2018. Rovnako poukázal na úpravu poplatkov uvedenú v sadzobníku poplatkov, kde je uvedená ich konkrétna výška. Bol toho názoru, že poplatky za vedenie účtu a súvisiace služby predstavujú dojednanie o cene plnenia v zmysle § 53 ods. 1 OZ. V danom prípade bolo predmetom plnenia poskytovanie bežného účtu pre žalovaného a cenou plnenia boli poplatky spojené s vedením účtu.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu v rámci odvolacej repliky nevyjadril.

10. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa ust. 387 ods. 1, 2 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho zmenu (§ 388 CSP), ani zrušenie (§ 389 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 31 ods. 2 ZoPS, poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy.

14. Podľa § 31 ods. 4 ZoPS, rámcovou zmluvou, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, sa rozumie zmluva o poskytovaní platobných služieb, ktorá upravuje vykonávanie jednotlivých platobných operácií a následných platobných operácií a ktorá môže upravovať podmienky zriadenia a vedenia platobného účtu.

15. Odvolateľ napadol rozsudok okresného súdu v časti, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 196,74 Eur s príslušenstvom (I. výrok), pričom predmetom odvolacieho prieskumu sa tak stal aj závislý výrok o trovách konania (III. výrok). Z tohto dôvodu bol predmetom prieskumu priznaný nárok na zaplatenie sumu 196,74 Eur, ktorý zodpovedá sume nepremičaných poplatkov a nepriznaného nároku na kapitalizované zmluvné úroky spolu s príslušenstvom vo výške zákonného úroku z omeškania.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

17. Vo vzťahu k námietke odvolateľa týkajúcej sa nesprávneho procesného postupu, ktorý znemožňoval strana, aby mohla uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§365 ods. 1 písm. b/ CSP) odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod

je spôsobilým odvolacím dôvodom len v tom prípade, ak by strane sporu bol postupom súdu prvej inštancie znemožnený prístup k súdu zriadenému zákonom, ak bolo porušené právo strany na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu prvej inštancie, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a podobne. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že odvolateľ síce v odvolaní poukázal na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, avšak v podanom odvolaní žiaden konkrétny nesprávny procesný postup neuviedol, pričom ani odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku spoločne s procesným postupom, ktorý mu predchádzal žiaden nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu nezistil. Okresný súd poučil žalovaného o procesných právach, doručoval mu všetky potrebné písomnosti na vyjadrenie, riadne a včas ho predvolával na nariadené pojednávania, neznemožnil mu uplatňovanie jemu patriacich procesných práv a prostriedkov procesnej obrany. Rovnako súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal v princípe dostatočnú odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názormi súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, či jeho arbitrárnosti. Nie je totiž povinnosťou všeobecných súdov dať stranám sporu odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). Z uvedených dôvodov preto nebol naplnený odvolateľom vytýkaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

18. K ďalšej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010 zo dňa 27. 07. 2011).

19. V danom prípade nebolo medzi stranami konania sporné, že dňa 17. 07. 2015 uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu - Sberbank a. s., rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania (ďalej len „zmluva“). Okresný súd vec správne právne posúdil, ak na zmluvný vzťah medzi stranami sporu aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 a § 2 písm. a), b) a f) ZoSÚ a tento posúdil ako spotrebiteľský a zároveň posúdil zmluvné podmienky tejto spotrebiteľskej zmluvy. V zmysle bodu 1, odsek 1.1 zmluvy bol predmet zmluvy vymedzený nasledovne: „Odo dňa účinnosti tejto Rámcovej zmluvy Vám Sberbank otvorí a bude pre Vás viesť Bežný účet č. 3380058338/3100 v mene Eur s programom služieb môjÚČETactive2 a bude Vám k nemu za odplatu poskytovať platobné a bankové služby v rozsahu podľa bodu 1.2 tejto Rámcovej zmluvy.“ Z uvedeného je preto zrejmé, že účastníci zmluvy sa dohodli na tom, že právny predchodca bude poskytovať žalovanému platobné a bankové služby spojené s jeho účtom, a to za odplatu vo forme mesačného poplatku za program služieb, ktorý bude vo výške podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov (pozri bod 5 odsek 5.3 zmluvy), pričom súčasťou zmluvy v zmysle bodu 8 odsek 8.1 bol aj sadzobník poplatkov. V zmysle sadzobníka bol za vedenie účtu žalovanému účtovaný poplatok vo výške 5,99 Eur, čo vyplýva aj z výpisov z účtu. Odvolací súd je toho názoru, že poplatok za vedenie účtu, ktorý mali účastníci zmluvného vzťahu riadne dojednaný, a ktorého výška odplaty bola ustanovená v sadzobníku poplatkov, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach, ale ani v povinnostiach zmluvných strán. Žalovaný nepopieral skutočnosť, že mal zariadený účet u žalovaného, a to z dôvodu čerpania úveru, pričom následne potom ako úver splatil, žalovanému nič nebránilo, aby si predmetný účet zrušil. Keďže takto neučinil, boli mu naďalej účtované mesačné poplatky spojené s vedením účtu žalovaného u žalobcu, ktoré súd prvej inštancie žalobcovi správne priznal, keďže na tieto mu vznikol nárok v súlade so zmluvou. Z uvedeného je preto zrejmé, že ani námietka nesprávneho právneho posúdenia nebola v danom prípade dôvodná.

20. Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o trovách konania, pričom okresný súd správne rozhodol, ak o trovách prvoinštančného konania rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP. t. j. s ohľadom na čiastočný úspech žalobcu v spore vo výške 55,52%, ktorý aj správne matematicky zdôvodnil vo svojom rozhodnutí.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolacie dôvody žalovaného nepovažoval za dôvodné. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP, nakoľko nemal v danom prípade preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne nepriznal náhradu trov konania (§ 257 CSP). V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, nakoľko žalovaný s ohľadom na jeho odvolací návrh nebol v odvolacom konaní úspešný a jeho odvolanie bolo nedôvodné, a preto odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).